

**HET GRAF
VAN
HATJEPSOET**

DEEL 1
IN DE WOESTIJN

Champollion: Ik weet niet wat ik erger vind, de woestijn overdag met zijn onbarmhartige, verzengende hitte, of de nacht... de ijskoude, alles verkillende nacht... Stook het vuur wat hoger als je wilt... brr... wat een kou.

Carter: Nog maar een paar dagen vriend, nog maar een paar dagen en we keren de woestijn de rug toe... waarschijnlijk al morgen... ja morgen wordt de grote dag. Morgen zullen we vinden waar we jarenlang naar hebben gezocht... Morgen, mijn vriend... morgen...

Champollion: Vriend... Dat is een waar woord in deze kille nacht. Wat ben ik blij dat ik jou heb ontmoet... Samen zijn we op zoek gegaan en samen zullen we het vinden. Ga nu slapen. Ik houd de komende uren de wacht. Welterusten.

(Carter trekt een deken over zich, Champollion 'ijsbeert' rond het vuur)

Champollion: Slaap lekker (geen reactie!). Hij slaapt al, mijn vriend. Zonder hem zou het nooit gelukt zijn. Ik wist ongeveer waar het in deze grote woestijn te vinden moest zijn en hij wist ook ongeveer waar het te vinden moest zijn... maar samen... samen weten we het precies welke rijkdommen zullen we aantreffen? Ik kan me er geen voorstelling van maken, maar het moet veel zijn. Er zal in dit land een nieuw museum gebouwd moeten worden... De schatten zijn voor het museum, maar voor ons vriend, voor ons is de eer...

(♪Champollion zingt... ♪)

(een pauze met achtergrondmuziek met een slapend en zittend figuur)

Champollion: Word wakker... het is jouw beurt.

(ze wisselen van rol)

Carter: Slaap vriend... slaap!
Ik heb je waarschijnlijk nog maar een dag nodig en dan... onmetelijke rijkdom wacht op mij en op jou wacht de slaap, de eeuwige slaap! (haalt een pistool tevoorschijn)
Morgen... Ik heb je nog een dag nodig. Slaap lekker 'vriend'.

(♪Carter zingt... ♪)

(een pauze met achtergrondmuziek totdat de volgende ochtend Champollion wordt gewekt)

Champollion: Ah... lekker geslapen. Zo raar gedroomd. Ik droomde dat ik een sarcofaag opende en... maar ja... het was maar een droom.
Vandaag moet het gebeuren. In elke krant waar ook ter wereld zal te lezen zijn: Dr. Carter en dr. Champollion doen de vondst van de eeuw. En in elke krant zal te lezen

staan dat... eh... dat...

Carter: Als je zo blijft kletsen, haal je de krant van vandaag niet meer... Kom op, aan het werk... (ze pakken een schop, houweel en dergelijke en gaan aan het werk. Even later komt een deur tevoorschijn...)

Champollion: Een deur! Dit moet hem zijn. De deur die toegang geeft tot het graf van Hatsjepsoet, de enige vrouwelijk Farao. En zie... het is nog ongeschonden... we zijn de eersten. Duizenden jaren hebben duizenden grafrovers gezocht naar deze deur en de rijkdommen die zich erachter bevinden en wij hebben hem gevonden...

(Champollion probeert Carter te omhelzen, maar deze weert hem af.)

Carter: Kom op, open die deur!

Champollion: Kijk eens wat er boven de deur geschreven staat:
"VERVLOEKT IS DEGENE DIE DEZE DEUR OPENT"
Een eenvoudige tekst, maar wel duidelijk...

Carter: Vervloekt ben jij als je niet opschiet. Schiet op man, ik knal uit elkaar van nieuwsgierigheid. Maak die deur open!

(Champollion opent de deur)

Champollion: Aan jou de eer om als eerste het graf te betreden.

(Carter gaat naar binnen)

Champollion: Kun je al wat zien?

Carter: Welnee man, het is hier aardedonker. In mijn tas zaklantaarn. Wil je die voor me pakken?

(Champollion pakt de zaklantaarn uit de tas en geeft hem aan Carter)

Champollion: Kun je nu al wat zien?

Carter: Nee... nog niet veel. Hier vlak achter de deur staat een groot beeld dat de verdere doorgang blokkeert. Kom eens helpen, dan proberen we dat beeld uit de weg te zetten...
(Champollion stapt naar binnen en samen trekken ze het beeld naar buiten)

Champollion: Wat een merkwaardig beeld is dit. Ik kan me niet herinneren dat er ooit in een graf zoiets is gevonden...

Carter: Zelfs het materiaal is me onbekend. Geen goud en geen zilver, zelfs geen steen... We bestuderen hem later wel... laten we weer naar binnen gaan.

(ze gaan weer naar binnen)

Champollion: Ja...kijk eens... nu kun je het goed zien. Helemaal vol met prachtige voorwerpen...
Kijk daar staat de sarcofaag van Hatsjepsoet, de vrouwelijke Farao en... daarachter is
nog een deur. Dit graf heeft meer dan een kamer.

Carter: Rijkdom! (komt naar buiten), wat een rijkdom... allemaal voor mij.

(Carter pakt zijn pistool)

Champollion: Wil je me helpen de sarcofaag naar buiten te tillen?

Carter: Het kan nog wel even wachten...
Ja, ik kom eraan!

*(Carter stopt zijn pistool weg, gaat weer naar binnen en even later wordt de sarcofaag naar buiten
gedragen)*

Champollion: Hatsjepsoet de vrouwelijk Farao
(maakt deksel open)
Hé, wat vreemd. Zij is niet in doeken gewikkeld. En wat een kleding, het lijken wel
hedendaagse kleren... de kleren van een man en niet van een vrouw... Het lijken
mijn schoenen wel. Die broek... net als mijn broek en het shirt is hetzelfde en zijn
gezicht... (onthuld gezicht)... dat is mijn gezicht... Ik ben het. Ik ben hier in de woestijn
begraven...

Carter: De hitte van de woestijn heeft je niet goed gedaan mijn vriend, maar gelijk heb je
wel wanneer je zegt dat hier in de woestijn je graf is.
(richt het pistool)
Het is tijd vriend, het is tijd...

(Op dat moment beweegt het 'beeld' en slaat het pistool uit zijn hand)

Carter: Maar wat... wie... wie ben jij?

De Tijd: Ik ben De Tijd. En zo te zien was ik het op tijd...
(Carter pakt het pistool en richt het op De Tijd)
De Tijd Wil jij De Tijd doden? Dan dood je ook jezelf. Toe maar, probeer het maar.

Champollion: Doe dat pistool weg dr. Carter, die man ziet er niet gevaarlijk uit. Wie bent u en hoe
kwam u in de grafkamer?

De Tijd: Ik ben het Verleden, het Heden en de Toekomst, kortom ik ben De Tijd. Ik ben de tijd
om te leven, daarom ben ik hier bij jullie. Ik ben ook de tijd om te sterven en daarom
was ik in de grafkamer. Het was een rustige tijd moet ik zeggen en die rust hebben
jullie verstoord... jammer.

Carter: Je bent gek.

De Tijd: Een deel van wat zich in de tijd afspeelt is gek, dat geef ik toe. Maar kom, laten we geen tijd verspillen. Ik neem jullie mee. Achter de tweede deur in de graftombe bevindt zich het verleden en daarheen begeleid ik jullie.
Kom, het verleden wacht op ons.

Champollion: Waar gaan we naar toe?

De Tijd: Dat zal het verleden uitwijzen. Kom ga nu mee...

(Ze lopen naar de ingang, maar bij de sarcofaag stopt Champollion)

Champollion: Deze mummie met deze kleren... deze mummie met dit gezicht... Ben ik dat?

De Tijd: Wil je dat echt weten?

Champollion: Natuurlijk wil ik dat weten.

De Tijd: Twee antwoorden heb ik voor je: Ja, deze mummie ben jij... en... Nee... deze mummie ben je niet. Kom mee, we gaan...

(Ze stappen de graftombe in op weg naar het verleden)

DEEL 2
AAN HET HOF VAN FARAO HATSJEPSOET

(Op het podium bevinden zich Hatsjepsoet, haar man, met palmladeren wuivende slaven. Voor hen ligt opgebaard hun dochter.)

Hatsjepsoet: Waarom mijn dochter is het lot jou zo slechtgezind geweest? Waarom mijn dochter moet je nu al zo jong de reis door het dodenrijk beginnen?
Je had nog zo'n rijk leven moeten leiden... Mijn opvolger was jij. Jij was voorbestemd Hatsjepsoet de 2^e te worden. Man, je weet hoe mijn volk mij noemt.

Man: Het volk noemt jou: de Goede Farao. Hatsjepsoet, de goede Farao. En aan onze dochter had het volk dezelfde eretitel gegeven, dat weet ik zeker.
Ze was zo lief. Ik durf het nauwelijks te zeggen, maar... soms twijfel ik of de beslissingen van de Goden wel altijd de juiste zijn.

(♪ ... zingt... ♪)

Hoofddrager: We komen de Prinses halen Farao. Het is tijd om haar bij te zetten in de graftombe.

Hatsjepsoet: Ja, het is tijd. Het is tijd dochter, dat je de moeilijke reis door het Dodenrijk gaat beginnen. Het is tijd mijn dochter, het is tijd ...

(een aantal slaven draagt de dochter van Hatsjepsoet van het podium en op hetzelfde moment arriveren Champollion, Carter en De Tijd)

Man: Wie zijn jullie?

De Tijd: Ik ben De Tijd, die ik nu even-niet heb voor u... mijn taak ligt op dit moment ergens anders. (De Tijd gaat achter de dragers aan)

Man: Nogmaals, wie zijn jullie en waar komen jullie zo plotseling vandaan?

Champollion: Wij zijn onderzoekers en wij zijn op een vreemde manier hier terecht gekomen. Wij stonden in de woestijn bij een grafkamer. Een vreemd figuur die zich De Tijd noemde nam ons mee naar hef verleden.

Carter: Een zeer vreemde reis hebben wij achter de rug. Wij hebben mensen ontmoet die al eeuwen dood zijn. Nu zijn we hier... We weten niet waar we zijn en weten ook niet waarom we hier zijn...

Hatsjepsoet: Voor wat voor vreemd raadsel slaan wij nu geplaatst?
Raadgever Ramses!

Ramses: Het BOEK, goede Farao, het boek. Daar staat alles in beschreven. De dood van uw dochter, het heeft zo moeten zijn, het staat in het boek... zoals alles in het boek staat. Wees blij goede Farao, wees blij met uw raadgever en zijn bijzondere boek. Ik, raadgever Ramses, ben de enige die het boek kan lezen.

(♪ ... zingt... ♪)

Ramses (tot het publiek): Ik, raadgever Ramses, ben dus de enige die het boek kan lezen, want ik heb het zelf geschreven. En onze goede Farao hier, gelooft alles wat ik zeg. Nou ja... bijna alles dan.

Hatsjepsoet: Wat sta je daar nou te smoezen Ramses. Kom liever hier en doe je plicht: geef me raad over de opvolging van mijn dochter en vertel over deze vreemdelingen hier.

Ramses: Ah... heren, wie zijn jullie?

Champollion: Wij zijn onderzoekers en De Tijd heeft ons meegenomen naar het verleden.

Ramses: Laat ik eens even in het boek kijken... Ja, daar heb ik het al: Jullie zijn onderzoekers en komen uit een andere tijd.

Man: Staat dat in jouw wonderbaarlijke boek?

Ramses: Ja natuurlijk hooggeplaatste heer. Dat staat in het boek. Alles staat in het boek.

Hatsjepsoet: Wat komen deze onderzoekers hier doen?

Ramses (tegen Champollion en Carter): Wat komen jullie hier doen?

Champollion: Dat weten wij niet.

Ramses: Even bladeren... even bladeren... lastig al die kleine lettertjes. Ik kan het zo gauw niet vinden, maar het staat er wel in hoor!

Hatsjepsoet: Laat dat nou maar even zitten. Buig je liever over de vraag wie mijn opvolger moet worden, nu mijn geliefde dochter er niet meer is.

Ramses: Ach ja, uw geliefde dochter. Wat jammer nou dat zij die vergiftigde appel heeft gegeten. Het was toch zo'n lieve meid. Gelukkig heb ik twee hele slimme zonen, waarvan er best wel een uw opvolger kan worden. Mijn oudste zoon bijvoorbeeld...

Man: VERGIFTIGDE APPEL! Zei je Vergiftigde Appel Ramses?

Ramses: Vergiftigde Appel? Wie zei dat?

Hatsjepsoet: Dat zei jij Ramses. Je zei dat vergif in een appel de oorzaak is van de dood van mijn dochter.

Ramses: Zei ik dat? Ja, dat zei ik hè... Vergiftigde Appel!
(Tot het publiek)
Hoe klets ik me hier nu weer uit? De dochter van de Farao heeft een vergiftigde appel gegeten. En ik heb haar die appel gegeven. Als de Farao dat te weten komt,

dan weet ik wel wat de krokodillen in de hof vijver te eten zullen krijgen.

(tot de Farao)

Het boek Farao, het staat natuurlijk in het boek.

(blader, blader)

Ah... hier staat het: De dochter van Hatsjepsoet de Goede Farao zal sterven ten gevolge van het eten van een vergiftigde appel, die een jaloers iemand haar gegeven heeft... maar wie die jaloerse persoon is zal nooit aan het licht komen...

Ram: Papa, papa, ik heb voor de zekerheid nog een paar appels...

Ramses: Donder op met je appels. Iedereen hier loopt maar te zeuren over appels...
Zo nu wil ik wat drinken. Slaaf!

(een oude slaaf komt op en schenkt drinken in, verdwijnt weer)

Hatsjepsoet: Dus jaloezie heeft mijn kind gedood. Dus jaloezie is ons hof binnengedrongen.
Jaloezie is erger dan het gemeenste gif.
Jaloezie is een kwaad dat bestreden moet worden. Maar hoe?

Man: Vreemdelingen, weten jullie een middel tegen jaloezie?

Carter: Angst meneer. Angst is het beste middel tegen jaloezie. Ik heb een middel om angst te brengen en jaloezie te onderdrukken... Ziet u dit instrument? Daarmee neem je kwade gedachten weg. Meneer Ramses, mag ik u vragen, die oude slaaf die zojuist uw drinken bracht, hoeveel is die waard?

Ramses: Die oude slaaf? Een haar op mijn hoofd heeft, meer waarde. Waarom vraagt u dat?

Carter: Ik zal het u laten zien. Wilt u hem voor mij roepen?

Ramses: Slaaf!

(de oude slaaf komt aangesjokt)

Carter: Misschien heeft deze oude slaaf wel kwade gedachten en samen met hem andere bewoners van dit hof. U vroeg mij naar een manier om kwaad te bestrijden? Ik zal het u laten zien.

(Carter richt het pistool op de slaaf)

Champollion: Je bent toch niet echt van plan om...

Carter: Natuurlijk wel. Besef dat we slechts in een rare droom terecht zijn gekomen. En trouwens, die raadgever vertelde toch dat deze slaaf geen waarde heeft.

(Carter schiet en de slaaf valt dodelijk getroffen neer)

Carter: Farao, wie zou er nu nog kwade gedachten kunnen hebben?

Champollion: Een droom zei je? Dit bloed ziet er anders nogal echt uit. Nee Farao, het slechtste middel om kwaad te bestrijden is geweld. Geweld is het kwaad zelf! Eerlijkheid, rechtvaardigheid en liefde, dat zijn de enige juiste middelen waarmee je kwaad kunt bestrijden.

Ramses (tot Carter): Ik mag jou wel vriend. Die maat van jou lijkt me maar een watje...

Carter: Dat is hij ook.

Hatsjepsoet: Mijn hoofd tolt van al die vreemde gebeurtenissen.
Ontspanning. Zorg voor ontspanning...

(♪ Dans optreden... ♪)

Hatsjepsoet: Raadgever Ramses, help je me nu met de vraag: Wie moet ik als mijn opvolger aanwijzen?

Ramses: Goede Farao Hatsjepsoet. U en uw man zijn al oud, de kans op een nieuwe zoon of dochter is dus helaas, helaas niet meer aanwezig. Gelukkig heb ik, Ramses de raadgever, twee zonen die beiden meer dan capabel zijn om een goede Farao te worden.

Een van mijn zonen kan dus uw opvolger worden. Dat staat trouwens ook in het boek. Ik zal ze even halen.

(Ramses haalt zijn zonen Ram en Ses)

Jongens, stel je eens aan de Farao en haar man voor.

Ram: Hallo, ik ben Ram. Ik ben de knapste zoon van mijn vader. Helaas heb ik ook een dom broertje. Die staat hier, hij heet Ses.

Ses: Dom broertje zeg je, dom broertje! In mijn linkerteen alleen al zit meer verstand dan in jouw hele hoofd.

Ram: Altijd al geweten dat je verstand in je schoenen verborgen zat.

Ses: Dat moet jij zeggen... mestkever.

Ram: Hoor hem, rare...

Ramses: Stil kinderen, maak me niet te schande in het bijzijn van de Farao en haar man. Anders heb ik straks een appeltje met jullie te schillen.

Ram: Over appels gesproken papa, de appels die daar in die mand liggen...

Ramses: Hou toch je mond over appels.
Luister goed, jullie weten hoe de zaken ervoor staan: de Farao is oud, haar dochter is dood. Binnen niet al te lange tijd moet er een nieuwe Farao zijn. Een van jullie kan

haar opvolger zijn, Grijp die e kans. Hebben jullie iets waardoor je kunt laten zien hoe slim je bent?

Ses: Een gedicht papa, we kunnen een gedicht voordragen.

Ramses: Dat is een geweldig idee, een gedicht.
Farao, geachte heer, om hun sprankelende intelligentie te demonstreren, declameren mijn zonen Ram en Ses een eigengemaakt gedicht.
Het is getiteld... hoe heet het eigenlijk?

Ram: Ons zelfgemaakte gedicht heeft de titel "Fruit"
*Mijn broer en ik, oh Farao, wij maakten dit gedicht,
hoewel mijn broer... ik deed 't alleen, want hij is niet zo'n licht.*

Ses: Als je zo begint, dan kap ik ermee hoor.

Ram: Een grapje hoor, oh Farao, we deden het echt samen,
ook al is er niemand die dit zal kunnen beamen,
ons gedicht, geachte vrouw, zal uw oren doen tuiten,
want ons gedicht gaat namelijk over vele soorten fruiten.

Ses: Het is fruit hoor en niet fruiten...

Ram: Dat weet ik ook wel hoor oelwapper, maar fruit rijmt niet op tuiten, fruiten wel...
snap je: tuiten, fruiten.
*Meloenen, peren, abrikozen, je eet ze niet bedorven
want menigeen, oh Farao, is aan vergiftigd fruit gestorven
Hoe fruitig en hoe sappig ook smaakt toch de kleine kers
maar eet hem niet beschimmeld, nee eet hem maar liever vers
Fruit is lekker, fruit is fijn, maar vooral is fruit gezond
Dat weet toch een ieder, dat weet ook het kleinste kond*

Ses: Het kleinste kond, wat klets je toch weer. Het moet zijn kleinste kind, niet kond...

Ram: Als je het zoveel beter weet, doe het dan lekker zelf.

Ses: *Fruit is lekker, fruit is fijn, maar vooral is fruit gezind
dat weet toch een ieder, dat weet ook het kleinste kind*
Zie je, zo moet het.
*Wij hebben het nu Farao over een heel bijzondr'e vrucht,
niet alleen heel lekker, maar ook als wapen erg geducht.
Geen peer of kalebas, geen druif, zelfs geen rozijn,
u vraagt zich af, oh Farao, wat zal het dan wel zijn
Het is een vrucht, oh farao, bij ons heel erg in tel,
Het is soms geel, het is soms groen, het is een...*

Ramses: APPEL!!

- Ses: Hè pa, nu heb je het voorgezegd.
- Ramses: Zijn jullie nou helemaal bedonderd om het weer over appels te hebben, straks krijgt ze nog een vermoeden.
- Hatsjepsoet: Leeghoofden zijn het Ramses, domkoppen. Wil je in alle eerst beweren dat een van deze dwazen mij zou kunnen opvolgen? Het staat in jouw boek zeg je? Lees het nog eens zorgvuldig na en vertel me dan dat het niet zo is... of wil je vanmiddag de krokodillen in de hofvijver gezelschap houden?
- Ramses: Even goed kijken hoogheid. Oh ja, ik zie hel al, helemaal verkeerd gelezen. Maar wacht eens, wal zie ik hier? uit een verre tijd zal naar het hof een opvolger worden gezonden... Die vreemdelingen uit een andere tijd Farao! Een van hen zal uw opvolger worden. Die met het geheime wapen, die lijkt me wel wat.
- Man: Mocht een van deze mannen jouw opvolger zijn, vrouw, kies dan voor deze hier, die het had over rechtvaardigheid en liefde.
- Hatsjepsoet: Je hebt gelijk man.
Ik, farao Hatsjepsoet, bijgenaamd de goede Fargo, neem hierbij het besluit om deze persoon als mijn toekomstige opvolger aan te wijzen.
Mocht hem iets gebeuren dan zal die andere persoon hem vervangen. Ziezo, ik heb gezegd.
Na zo'n belangrijk besluit kan ik wel wat ontspanning gebruiken.
- Man: Ik heb al iets besteld schat.

(♪ Dans optreden... ♪)

INTERMEZZO...

- Ramses: Gefeliciteerd vriend met je benoeming. Jij bent de toekomstige Farao. Hier, neem een appeltje om het te vieren...
- Champollion: Dank je wel. Ik kon het me nog niet goed voorstellen. Word ik een Farao?
- Ramses (tot publiek): Nou, dat denk ik eigenlijk niet. Die appel die hij nu eet is helaas nogal vergiftigd. Ik zie ook liever zijn vriend Farao worden. Ik denk dat ik met hem en zijn geheime wapen beter kan opschieten ...
(Carter pakt ook een appel van de schaal)
Hé, jij daar, afblijven. Die appels zijn niet voor jou bestemd.
Kijk... daar gaat hij al.
- Champollion: Wat gebeurt er met me... mijn hoofd tolt... mijn buik... mijn benen worden slap... ik...

(Champollion zakt in elkaar...)

DEEL 3 IN HET DODENRIJK

(We zien Osiris en Isis, Toth, Maat, het Monster en de Rechters. Anubis komt Champollion binnen brengen. In zijn hand heeft hij een hart...)

Champollion: Waar ben ik?

Osiris: Welkom in mijn dodenrijk. Ook namens mijn geliefde vrouw, Isis, heet ik je welkom. Hier zal je te weten komen of je de gevaarlijke reis door mijn Onderwereld kunt maken.

De rechters zullen je straks vragen stellen, op hetzelfde moment zal Anubis je hart op de weegschaal leggen en zal Maat haar Veer van de Waarheid aan de andere kant van de weegschaal leggen. Zo kunnen we zien of je de vragen naar waarheid hebt beantwoord.

Heb je NIET de waarheid gesproken dan zal je hart naar beneden zakken en zal de Grote Verslinder je aan stukken scheuren en oppeuzelen.

Toth zal in het Dodenboek noteren wat er gebeurt.

Rechters... ga je gang.

Rechter 1: Heb je altijd goed geleefd?

Champollion: Ja, ik heb...

Rechter 2: Heb je nooit gelogen?

Champollion: Nee, ik heb...

Rechter 3: Ben je altijd goed voor je ouders geweest?

Champollion: Ja, ik ben...

Rechter 4: Heb je aan de armen gegeven?

Champollion: Ja, ik heb...

Rechter 5: Heb je goed je tanden gepoetst?

Champollion: Ja, ik heb...

Rechter 6: Heb je liefgehad?

Champollion: Ja, ik heb liefgehad...

(De rechter gaan nu in een kring rond Champollion staan en, draaien om hem heen. Er zijn lichtflitsen en op een geluidsband is het volgende te horen...)

... Heb je altijd de waarheid gesproken?
... Heb je aan andere mensen gedacht?
... Ben je op tijd naar bed gegaan?
... Ben je goed voor je vader geweest?
... Heb je nooit gelogen?
... Heb je de armen geholpen?
... Ben je goed voor je moeder geweest?
... Heb je de vuilnisbak buiten gezet?
... Heb je je honden gewassen
etc.

(dan klinkt eerst zacht, maar steeds luider)

... Heb je aan de tijd gedacht?
... Heb je aan de tijd gedacht?
....Heb je aan De Tijd gedacht?
... HEB JE AAN DE TIJD GEDACHT?

(De Tijd verschijnt in beeld)

De Tijd: Heb je aan De Tijd gedacht?

Champollion: Nee, ik heb niet aan de tijd gedacht...

De Tijd: Dan wordt het tijd vriend. Kom, je gaat met me mee. Ik neem je weer mee naar je eigen tijd.

Champollion: En de man die ik ooit mijn vriend noemde? Dr. Carter... moet hij hier achterblijven?

De Tijd: Ja... hij blijft achter in deze tijd...

Champollion: Zal ik hem dan nooit meer zien?

De Tijd: Dat heb ik niet gezegd. Kom... we gaan.

(ze lopen weg en komen tevoorschijn uit de graftombe van deel 1)

Champollion: Wat een onvoorstelbare reis heb ik meegemaakt.

De Tijd: Dat heb je zeker. Weet je nu wat je te doen staat?

Champollion: Ja, dat weet ik. Ik sluit deze graftombe en bedek hem, zodat hij nooit meer gevonden zal worden. Voordat ik hem afsluit, wil ik nog een keer in de sarcofaag kijken...
Ik stel u nogmaals de vraag: Ben ik het? Ben ik de opvolger van Hatsjepsoet?

De Tijd: Kijk maar.

(Champollion opent de sarcofaag)

Champollion: Dr. Carter...
Helpt u me even om hem op zijn plaats terug te zetten?

(Ze zetten de sarcofaag terug)

Champollion: Dan zal ik de graftombe nu afsluiten...

De Tijd: Ho, wacht even, ik moet er nog in. Vaarwel!

Champollion: Vaarwel Tijd, vaarwel dr. Carter... vaarwel...

(♪ Afscheidslied... ♪)